

Wyrok Sądu z dnia 20 marca 2013 r. — Nexans France przeciwko Wspólnemu Przedsięwzięciu „Fusion for Energy”

(Sprawa T-415/10) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne na dostawy — Euratom — Procedura przetargowa Wspólnego Przedsięwzięcia „Fusion for Energy” — Dostawa sprzętu elektrycznego — Odrzucenie oferty oferenta — Postępowanie o udzielenie zamówienia otwartego — Oferta zawierająca zastrzeżenia — Pewność prawa — Uzasadnione oczekiwania — Proporcjonalność — Konflikt interesów — Decyzja o udzieleniu zamówienia — Skarga o stwierdzenie nieważności — Brak bezpośredniego oddziaływania — Niedopuszczalność — Odpowiedzialność pozaumowna)

(2013/C 129/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Nexans France (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci J.P. Tran Thiet, J.F. Le Corre i M. Pigeat)

Strona pozwana: Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: A. Verpont, pełnomocnik, wspierany przez C. Kennedy-Loesta, T. Christophera, solicitors, adwokatów J. Derenne'a i N. Pourbaix oraz M. Farleya, solicitor)

Przedmiot

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji odrzucającej ofertę złożoną przez skarżącą oraz decyzji o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi, a po drugie, żądanie odszkodowania.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Nexans France zostaje obciążona kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania w sprawie środków tymczasowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Wyrok Sądu z dnia 20 marca 2013 r. — Bank Saderat przeciwko Radzie

(Sprawa T-495/10) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Podmiot posiadany w 100 % przez podmiot uznany za zaangażowany w rozprzestrzenianie broni jądrowej — Zarzut niezgodności z prawem — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej)

(2013/C 129/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bank Saderat plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: początkowo S. Gadhia, S. Ashley, solici-

tors, D. Anderson, QC, oraz R. Blakeley, barrister, a następnie S. Ashley, S. Jeffrey, A. Irvine, solicitors, D. Wyatt, QC, oraz R. Blakeley)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Liudvinaviciute-Cordeiro, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Boelaert i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 195, s. 25), decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 281, s. 81), rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1), decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413 (Dz.U. L 319, s. 71), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 961/2010 (Dz.U. L 319, s. 1) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą strony skarżącej, a po drugie, żądanie stwierdzenia niemożności stosowania wobec strony skarżącej art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 103, s. 1), art. 16 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 961/2010 i art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 267/2012

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność następujących aktów w zakresie, w jakim dotyczą one Banku Saderat plc:

— pkt 7 tabeli B załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB;

— pkt 5 tabeli B załącznika do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu;

— pkt 7 tabeli B w tytule I załącznika do decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413;

— pkt 7 tabeli B załącznika VIII do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 423/2007;

- 2) Skutki stwierdzenia nieważności decyzji 2010/413 oraz decyzji 2010/644 zostają ograniczone do okresu poprzedzającego wejście w życie decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413;
- 3) Postępowanie w sprawie zgłoszonego przez Bank Saderat żądania stwierdzenia ze skutkiem natychmiastowym nieważności rozporządzenia nr 961/2010 oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 961/2010 zostaje umorzone;
- 4) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona;
- 5) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 328 z 4.12.2010

Wyrok Sądu z dnia 22 marca 2013 r. — Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik przeciwko OHIM — Impexmetal (FŁT-1)

(Sprawa T-571/10) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego FŁT-1 — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy FŁT — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 129/32)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. (Kraśnik, Polska) (przedstawiciel: J. Sieklucki, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: K. Zajfert, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM był również, interwenient przed Sądem: Impexmetal S.A. (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: K. Pyszków, adwokat)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 października 2010 r. (sprawa R 1387/2009-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Impexmetalem S.A. a Fabryką Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A.,

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 63 z 26.2.2011.

Wyrok Sądu z dnia 20 marca 2013 r. — Andersen przeciwko Komisji

(Sprawa T-92/11) (¹)

(Pomoc państwa — Pomoc przyznana przez władze duńskie na rzecz przedsiębiorstwa publicznego DSB — Umowy o świadczenie usług publicznych w zakresie kolejowego transportu pasażerów między Kopenhagą a Ystad — Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym pod pewnymi warunkami — Stosowanie przepisów prawa materialnego w czasie)

(2013/C 129/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Jørgen Andersen (Ballerup, Dania) (przedstawiciele: M. Nissen, G. van de Walle de Ghelcke i J. Rivas Andrés, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Maxian Rusche i L. Armati, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Danii (przedstawiciele: C. Vang, pełnomocnik, w spierany przez K. Lundgarda Hansena i R. Holdgaard, adwokatów); oraz Danske Statsbaner (DSB) (Kopenhaga, Dania) (przedstawiciele: S. Kalsmose-Hjelmborg i M. Honoré, adwokaci)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji 2011/3/UE z dnia 24 lutego 2010 r. w sprawie umów o świadczenie usług publicznych w zakresie transportu zawartych pomiędzy duńskim ministerstwem transportu a Danske Statsbaner [pomoc państwa C 41/08 (ex NN 35/08)] (Dz.U. 2011, L 7, s. 1)

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 akapit drugi decyzji Komisji 2011/3/UE z dnia 24 lutego 2010 r. w sprawie umów o świadczenie usług publicznych w zakresie transportu zawartych pomiędzy duńskim ministerstwem transportu a Danske Statsbaner [pomoc państwa C 41/08 (ex NN 35/08)].
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Jørgena Andersena, za wyjątkiem tych poniesionych w ramach interwencji.
- 3) Królestwo Danii pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążone kosztami poniesionymi przez Jørgena Andersena w ramach interwencji tego państwa członkowskiego.
- 4) Danske Statsbaner (DSB) pokrywają własne koszty oraz zostają obciążone kosztami poniesionymi przez Jørgena Andersena w ramach ich interwencji.

(¹) Dz.U. C 103 z 2.4.2011